

- використання конструкції *vong ... her* на позначення родового відмінку: *Buch vong Humor her, Vorsprung von Technik her* [3].

Мова *Vong* іронічно сприймає недостатній рівень знань німецької мови багатьох молодих людей та дорослих, які публікують дописи у соціальних мережах. Користувачі мережі Інтернет підтримали ідею «висміювання» і на сьогоднішній день існує думка про те, що таке явище вже неможливо ігнорувати, адже йому присвячено чимало сторінок в мережі та низка книг [1]:

- Facebook-Seite «Nachdenkliche Sprüche mit Bilder» (Moderation: Willy Nachdenklich);
- Facebook-Seite «Vong» (Moderation: H1);
- «1 gutes Buch vong Humor her: 18 Kurzgeschichten» (Willy Nachdenklich, 2017);
- «Shakespeare oder Willy, das ist hier 1 Frage: 1 litterarisches Feuerwerk in 24 Akten» (Willy Nachdenklich, 2018);
- «Was ist das für 1 Sprache? Vong H1 für doch» (H1, 2017);
- «VONG – Vongsches Wörterbuch: Das kl1ne Nachlagewerk, LOL!» [5].

Отже, мова *Vong* зі своїми особливостями та історією виникнення є досить цікавим предметом задля подальших наукових досліджень. До того ж, кількість виданих джерел, написаних мовою *Vong*, є підтвердженням стрімкого розвитку феномену, який не можна не охрестити як тренд в площині німецької мови.

Список використаної літератури

1. Grüning I. *Vong-Deutsch: Kann bald keine*r mehr richtig sprechen?* [Електронний ресурс] / INSA Grüning. – 2017. URL: <https://www.refinery29.com/de-de/2017/07/165277/vong-sprache-internet-phaenomen>.
2. Lippuner P. *Nachdenkliche Sprüche mit Bilder* [Електронний ресурс] / Pascal Lippuner. – 2017. URL: https://www.ds.uzh.ch/_files/uploads/studarb/48.pdf.
3. *Vong (Sprache)* [Електронний ресурс] URL: [https://de.wikipedia.org/wiki/Vong_\(Sprache\)](https://de.wikipedia.org/wiki/Vong_(Sprache)).
4. *Vong Sprache her - Achtung: Das kann Sie verwirren* [Електронний ресурс] // Zeit. – 2017. URL: <https://www.zeit.de>.
5. *Was ist die Vong-Sprache? Bedeutung, Beispiele, Ursprung, Definition* [Електронний ресурс] // Bedeutung Online URL: <https://www.bedeutungonline.de/was-ist-die-vong-sprache-bedeutung-beispiele-ursprung-definition/>.

Науковий керівник: к. філ. н. Овсієнко Л. О.

Кошова М. Л.

Черкаський національний університет ім. Б. Хмельницького

ВІРШІ ТА ПІСНІ НА УРОЦІ НІМЕЦЬКОЇ МОВИ

Пісні та вірші відіграють важливу роль у розвитку дітей раннього віку у вивченні іноземної мови. Свідченням цього є частота використань пісень та віршів в аудиторіях викладання мови у всьому світі.

Використання пісень та віршів на уроках іноземної мови може значно сприяти підвищенню ефективності навчання, якщо враховуються сучасні методики викладання іноземної мови, психолого-педагогічні особливості учнів та відбувається оптимальне поєднання обсягів використовуваного матеріалу, кількості учнів і досліджуваних на уроці граматичних та лексичних явищ [2].

Розучування й використання коротких, нескладних пісень та віршів допомагає учням закріпити правильну артикуляцію й вимову звуків, правила фразового наголосу, особливості ритму та формування іншомовного фонематичного слуху. Саме фонематичний слух займає особливе місце при вивченні німецької мови та сприяє не тільки формуванню правильної вимови, а й вирішує проблеми з писемним мовленням. Відомо, що чим правильніше учень вимовляє звуки й виділяє фонем, тим більш грамотно він пише. Як один із видів мовного спілкування, пісня до того ж сприяє розширенню лексичного матеріалу. Вже знайома лексика зустрічається в новому контекстуальному оточенні, що допомагає її активізації. Це і власні

імена, географічні назви, реалії країн, мова якої вивчається, і поетичні слова. Все це сприяє розвитку у школярів почуття мови, допомагає виявляти її стилістичні особливості [4].

З певністю можна стверджувати те, що використання пісенної творчості у навчанні іноземної мови на початковому етапі навчання є доцільним та ефективним. Використання пісні в процесі навчання іноземної мови сприяє удосконаленню навичок вимови, розвитку музичного слуху, дозволяє досягти точності в артикуляції, ритмі та інтонації, поглиблює знання мови, збагачує словниковий запас, стимулює монологічне та діалогічне мовлення, сприяє розкриттю творчих здібностей молодших школярів, а також слугує потужним мотиваційним засобом навчання.

Крім того, слід пам'ятати, що пісні усувають негативне відношення до навчання. Мотивація виходить на перший план, уся увага молодших школярів направлена на вивчення іноземної мови. Пісенний текстовий матеріал забезпечує значущість інформації та процесу оволодіння мовою. Коли на уроці вчитель використовує різні прийоми та форми роботи з піснями учні починають розкривати свої здібності та таланти, вони приділяють свою цілковиту увагу вивченню нового матеріалу. Під час таких занять тренуються різні види пам'яті дітей та кмітливність. Саме використання пісенного текстового матеріалу на уроках іноземної мови у початковій школі може надати велику допомогу в повноцінному розвитку дитини.

Список використаних джерел

1. Московка І. С.: Пісні на уроках англійської мови // Англійська мова та література. 2006. № 10. С. 14–16.
2. Карпенко О. О.: Вивчення іноземної мови через пісню й музику // Англійська мова та література. 2004. № 12. С. 2.
3. Навчальні програми з іноземних мов для загальноосвітніх навчальних закладів і спеціалізованих шкіл із поглибленим вивченням іноземних мов. 1 – 4 класи. Київ: «Освіта». 2012.
4. Надольська Ю. А., Шелудько Д.: Пісня як засіб дидактичної гри при вивченні лексики на уроці з німецької мови №12 // Міжкультурна комунікація. 2019. С. 1-4.

Науковий керівник: к. пед. н., Титаренко О. І.

Koshova M. L.

Nationale Bohdan-Chmelnytskyi Universität Tscherkasy

BESONDERHEITEN DES ONLINE- LERNENS

Online-Lernen ist heutzutage ein wichtiger Prozess geworden. Im Zusammenhang mit dem Corona-Virus sind viele Bildungseinrichtungen auf Online- Lernen umgestiegen.

Angesichts sich neuer globaler Herausforderungen mussten sich Lehrende und Lernende auf der ganzen Welt anpassen. In dieser neuen Zeit musste die Verbindung mit Freunden und Familie über WhatsApp, Zoom, Skype, Google Meet, Google Hangouts usw. hergestellt werden, und so ist die Bildung diesem Beispiel gefolgt [5].

Vor allem lässt es sich nicht leugnen, dass digitales Lernen ein wertvolles Gut ist – und Online-Bildung sicherlich ihre Vorzüge hat.

E-Learning scheint in der Weiterbildungspraxis oftmals nicht ohne Präsenzveranstaltungen erfolgreich zu sein. Präferiert werden derzeit Ansätze, die eine Kombination von E-Learning und Präsenzveranstaltungen vorsehen.

Blended Learning ist vom englischen „blender“ abgeleitet, es heißt nichts anderes als „vermisches Lernen“. Die Idee ist freilich nicht neu. Schon in den 1970er Jahren hat man von „hybriden Lernformen“ gesprochen, durch die damals neue Medien Audio und Video mit herkömmlichen Lernformen verbunden waren [4].

Informationen kommen durch die Sinne zu uns. Daher entscheidet jede Person, wie Informationen aufgenommen werden sollen. Der eine behält leichter, was er hört, ein anderer versteht Dinge besser, die er sieht. Man unterscheidet fünf grundlegende Lernmethoden: auditiv oder Lernen

durch Hören; visuell oder Lernen durch Sehen; taktil-motorisch oder Lernen durch Anfassen Bewegung; verbal-logisch oder Lernen durch Lesen, Analysieren; kommunikativ oder Lernen durch Gespräche. Man spricht hier auch von Lerntypen. Der Begriff „Lerntyp“ ist nicht ganz angemessen, da er kein Persönlichkeitsmerkmal einer Person ist und Beispielsweise eine Schleife binden, das kann auch ein „visueller Lerntyp“ nur motorisch, durch „selber machen“ lernen [1].

Es ist grundlegend, störungsfreie Lernzeit zur Verfügung zu stellen, Lerninhalte so aufzubereiten, dass sie für die alltägliche Arbeit am Arbeitsplatz relevant sind, technische Nutzungshindernisse zu vermeiden und eine nachvollziehbare Gestaltung der Lernoberfläche zu gestalten [2].

Mit der Digitalisierung sind heute viele Möglichkeiten des mobilen Lernens hinzugekommen. Zudem ist die Auswahl von Onleihen, also eBook-Ausleihen von Bibliotheken, mittlerweile sehr groß. Zudem findet man auf Youtube zu nahezu allen Themen Tutorial-Videos, die sich Schritt für Schritt an die Hand nehmen. Die Inhalte auf Youtube sind völlig kostenfrei und mit einem Video lernt man manchmal viel schneller als mit langweiligen Textpassagen.

In jetziger Zeit ist es praktisch geworden, Apps auf dem Telefon oder Tablet zu verwenden. Die Auswahl der Apps ist ziemlich groß. Manche Apps wie Studysmarter oder Any.do können bei der Organisation des Lernpensums sehr nützlich sein. Mit anderen lassen sich Karteikarten (Flashcards Deluxe, Intelli) oder Mindmaps (Ithoughts, Mindly) erstellen. Wiederum andere haben sich auf ein Themenfeld wie zum Beispiel Vokabeln (Memrise, Memorion) oder Mathematik (Massmatics) spezialisiert. Auch wenn die meisten Apps das intensive Lernen am Schreibtisch nicht ersetzen, so sind sie doch nützliche Helfer für den Alltag. Effektives Online-Lernen erfordert Ruhe. Der Arbeitsplatz sollte deshalb aufgeräumt und hell sein. Dennoch bei E-Learning braucht man ein sehr hohes Maß an Selbststeuerung. Es wird z.B. über methodische oder didaktische Variablen wie Zeiten des Lernens, Intensität der Bearbeitung von Aufgaben oder Lernziele entschieden. Die Lernenden benötigen die Bereitschaft und die Fähigkeit, sich selbst immer wieder zum Lernen zu motivieren und zu disziplinieren. Lernzeit steht in Konkurrenz zur Freizeit.

Abschließend muss man unterstreichen, dass das Lernen von Angesicht zu Angesicht am Ende gewinnt, denn um das Beste aus den Lernenden herauszuholen, besteht die Rolle des Lehrers auch darin, sie zu motivieren, zu ermutigen und zu beaufsichtigen – letzteres ist mit Videokonferenzsoftware besonders schwierig zu bewerkstelligen. Trotz der Schwierigkeiten werden alle möglichen Ressourcen während des Online Lernens gebraucht, um gut zu lernen und gute Kenntnisse sogar distanziert zu erreichen.

Literaturverzeichnis

1. Hagemann C. Lernkanal voll? Mit 15 Tipps effektiv Lernen lernen [Elektronischer ресурс] / Christine Hagemann – Режим доступа до ресурсу: <https://www.backwinkel.de/blog/lernen-lernen/>.
2. Jirmann R. Online unterstütztes Lernen als kooperativer Prozess . R. Jirmann, R. Hilgenstock. – (*Zukunft des Human Resource Management*). 2005.
3. Karl C. 10 effektive Prinzipien für das Online Lernen [Elektronischer ресурс] / Christian Karl – Режим доступа до ресурсу: <https://blog.hoeher-akademie.online/10-effektive-prinzipien-fuer-online-lernen/>.
4. Kraft S. Blended Learning – ein Weg zur Integration von E-Learning und Präsenzlernen . *Susanne Kraft . LITERATURUND FORSCHUNGSREPORT WEITERBILDUNG* . С. 42–52.
5. Victoria E. Online-Lernen vs. persönlicher Unterricht – was ist besser? [Elektronischer ресурс] / Emma Victoria. – 2020. – Режим доступа до ресурсу: <https://www.ef.de/blog/language/online-lernen-vs-personlicher-unterricht-was-ist-besser/>.

Науковий керівник: викладач Ковтун Я. П.

Мовчан А. О.

Черкаський національний університет ім. Б. Хмельницького

ДИДАКТИЧНА ГРА НА УРОЦІ НІМЕЦЬКОЇ МОВИ

Кожній дитині забезпечено рівний доступ до якісної освіти. Але навчання повинно бути цікаве і захоплююче. І тут на допомогу учням і вчителям приходять гра. Сьогодні вона

контролюється системою суспільного виховання. Головні умови ефективності застосування ігор – це органічне включення в навчальний процес; захоплюючі назви; наявність справді ігрових елементів, зокрема зачинів, римування; обов'язковість правил, які не можна порушувати; використання лічилок [2].

У грі існує суб'єктивна свобода для дитини, адже діти мають змогу самостійно розподіляти ролі, контролювати один одного, спостерігати за точністю виконання того чи іншого завдання. Учень виконує роль, яку взяв на себе, враховуючи свій досвід. Гра стає школою соціальних відносин для кожної дитини, під час якої школярі знайомляться з великим діапазоном людських почуттів і взаємостосунків, вчать розрізняти добро і зло. Дитина розкривається і проявляє свої здібності [2].

За допомогою дидактичних ігор діти привчаються самостійно мислити, використовувати отримані знання в різних умовах згідно з поставленим завданням. Дидактичні ігри ставлять перед дітьми завдання раціонально використовувати наявні знання в розумових операціях: знаходити характерні ознаки в предметах і явищах навколишнього світу, порівнювати, групувати, класифікувати предмети за певними ознаками, робити правильні висновки, узагальнення. Активність дитячого мислення є головною передумовою свідомого ставлення до придбання твердих, глибоких знань, встановлення розумних відносин у колективі [1].

Як зазначає Я. Король [3], дидактичні ігри формують у дітей повагу до працьовитої людини, викликають інтерес до праці дорослих, бажання самим трудитися. У процесі гри «діти засвоюють знання про те, які машини допомагають людям у будівництві будинку, у дітей пробуджується інтерес до людей цих професій, з'являється бажання грати у будівництво будинків, мостів, залізниць та ін.» [3]. І хоча авторка у своїй роботі спиралася на дидактичний потенціал ігор на уроках математики, зважаючи на заміну загального вектора виховання за формулою НУШ – усебічний розвиток – можна з легкістю інтерпретувати її досягнення в контекст навчання дітей іноземних мов.

У навчанні іноземної мови в початковій школі гра виконує такі функції: моделюючу (сприяння соціальному розвитку дитини), інформуючу (ознайомлення дітей в ігровій формі з інформацією), формуючу (формування дитини, як особистості), коригуючу та стимулюючу. Є безліч дидактичних ігор, але у навчанні іноземної мови доцільно керуватися принципом наступності, тобто поступового переходу від ігор, спрямованих на формування мовних навичок, до ігор, які власне забезпечують формування і подальший розвиток механізмів мовлення. Тобто, розглядати навчально-ігрову діяльність як засіб формування та удосконалення знань, умінь і навичок під час навчання іноземної мови [4].

У методичній літературі є велика кількість видів і різновидів ігор, які можуть бути використані на уроках німецької мови. Такі автори, як О. Рязанова, А. Ковинева, О. Савченко, Л. Толсткова, Ю. Рогова, В. Данилович та інші створили цілі системи і класифікації ігор. Одна з найпоширеніших класифікацій належить О. Рязановій. У своїй статті методист підкреслює, що ігрова діяльність є провідною для дітей молодшого віку і що гра – природний стан малюків [5]. Вона виділяє такі ігрові моменти:

- рухливі ігри (до них відносяться зарядка з командами, гра в тварин, «Katze und Maus», ігри на увагу);
- вірші і пісні, які супроводжуються рухами;
- ігри-змагання (діти поділяються на команди і виконують різні завдання);
- ігри з м'ячем (питання-відповідь, переклад слів і речень з української на німецьку та з німецької на українську);
- настільні ігри (лото, доміно, малювання);
- діалоги з героями книг німецьких авторів (Брати Грім, Мері Попінс, Бременські музиканти, Золота гуска, Білосніжка, Гензель і Гретель);
- рольові ігри («У лікаря», «В магазині» тощо).

Важливе місце серед різноманітних ситуацій займають ігрові. Як і у будь-якій колективній грі, при її проведенні дуже важливими є взаємовідносини між учнями та учителем, а також між учнями класу. Велике значення має присутність на уроці духу змагання,

який виникає при сприйманні і відтворенні іншомовного контексту: хто швидше зрозуміє, правильно відповість на запитання [4].

Отже, можна зробити висновок, що дидактична гра у навчанні німецької мови у початковій школі є ефективним методом навчання, оскільки за допомогою гри засвоєння і запам'ятовування навчального матеріалу відбувається ефективніше, в учнів розвивається інтерес, підвищується мотивація до вивчення мови. За допомогою дидактичної гри легше зосередити увагу молодшого школяра, залучити його до активної роботи з граматичним матеріалом, який є основою для навчання всіх видів мовленнєвої діяльності. Ігрова діяльність допомагає дитині адаптуватися в іншомовно-комунікативному просторі, відчути потребу у вивченні іноземної мови та мотивує цю діяльність.

Список використаних джерел

1. Пивовар Ю. О. Дидактична гра (іноземною мовою) як засіб активізації когнітивної складової комунікативної компетенції молодших школярів. / Ю. О. Пивовар // Журнал науковий огляд. – 2020. – № 7(70).
2. Дзеціна С. І., Наумова Т. В. Ігри на уроках німецької мови: теорія і практика. / С. І. Дзеціна, Т. В. Наумова // Методичний посібник. – 2017.
3. Карпиченкова Е.П. Роль музики и песен в изучении немецкого языка / Е.П.Карпиченкова // Иностранные языки в школе. – 2000. – №5. – С.45-48
4. Бескорса О. С., Павлович Г. Ю. Дидактична гра як метод формування германомовної комунікативної компетентності молодших школярів. / О. С. Бескорса, Г. Ю. Павлович // Науковий Вісник ЖУ. – 2016. – Випуск 1(38). – с. 37–40.
5. Мила О.П. Дидактичні ігри як засіб розвитку пізнавальної активності учнів на уроках англійської мови: навч.-метод. посіб. з англійської мови / О.П.Мила. – Вінниця, 2013. – 50 с.

Науковий керівник: к. пед. н. Титаренко О. І.

Movchan A. O.

Nationale Bohdan-Chmelnytskyi Universität Tscherkasy

BESONDERHEITEN DER DEUTSCHEN UMGANGSSPRACHE

Umgangssprache wird in der germanistischen Linguistik entweder horizontal als regionale Umgangssprache oder vertikal als Zwischenstufe zwischen Mundart und Hochsprache als Alltagssprache verstanden. Es muss im Auge behalten werden, dass der Terminus Umgangssprache oft mit der gesprochenen Sprache und mit der Alltagssprache gleichgesetzt wird. Barbour & Stevenson heben hervor, dass umgangssprachliches Deutsch „*das normale mündliche Kommunikationsmedium*“ der meisten Deutschsprachigen ist. Ebenfalls stellt Wiesinger fest, dass die Umgangssprache über eine große kommunikative Reichweite verfügt [1, s. 7].

Es wurde von den Forschern festgestellt, dass die Definition von „*Umgangssprache*“ als eine Bezeichnung einer Stilschicht im Lexikon der Sprachwissenschaft wird, die für informellere, privatere Situationen angemessener erscheint als die eher auf formelle Situationskontexte beschränkt bleibende Hochsprache untersucht. Wie man merkt, ist die Umgangssprache wohl das Sorgenkind der Sprachwissenschaft, da man weder weiß, wo sie anfängt und wo sie aufhört, noch, wie man sie charakterisieren soll [2, s. 4].

Es muss geachtet werden, dass die Standardsprache sich von der Umgangssprache auf allen Ebenen unterscheidet: **phonetisch, phonologisch, morphologisch, lexikalisch und syntaktisch**. Abweichungen von der Standardsprache, die in der Regel von allen Sprechern akzeptiert werden, machen die standardnahe Umgangssprache aus. Doch nicht alle Abweichungen können problemlos kategorisiert werden, was die Grenze zwischen standardnaher und dialektnaher Umgangssprache fließend macht [1, s. 7].

Ebenso ist zu bedenken, dass man die häufigsten und die populärsten Ausdrücke in der deutschen Umgangssprache in diesem Artikel vorgestellt haben:

- *Krass – extrem, gut, schön, verrückt;*
- *Quatschen/tratschen – sich unterhalten;*
- *Jemanden reinlegen – jemanden täuschen oder jemanden betrügen;*

- *Lassma* – *Lass uns mal*;
- *volle Kanne* – *mit hoher Geschwindigkeit*;
- *brettern* – *mit etwas kollidieren*;
- *(rum-)gurken* – *ziellos umher wandern/fahren*;
- *Die Kohle* – *das Geld*;
- *Hammer* – *toll, großartig, prima*;
- *Glötzen* – *fernsehen*;
- *Heftig* – *sehr, intensiv*;
- *Gescheit* – *schlau, klug*;
- *Zocken/daddeld* – *Computer spielen*;

Es gibt auch viele umgangssprachliche Wendungen und Ausdrücke in der deutschen Sprache, die im Alltag häufig benutzt werden:

Bock auf etwas haben/ keinen Bock auf etwas haben – *Lust haben/ keine Lust haben*;

Die Schäfchen ins Trockene bringen. - *Ein Projekt erfolgreich abschließen*;

Ich glaub mein Schwein pfeift! - *Was für eine Überraschung*;

Der kann bleiben wo der Pfeffer wächst! - *Ein Ausruf, wenn man sich über jemanden ärgert*;

Den Löffel abgeben./ Ins Gras beißen. - *sterben*;

Das ist nur die Spitze des Eisbergs. - *Es ist nur ein kleiner Teil eines Ganzen* [3].

Keine Ahnung von Tuten und Blasen. – *völlig inkompetenz sein*;

Es ist nicht mein Bier. – *Es ist nicht mein Problem*;

Einen im Tee haben/ dicht sein/ hacke sein. – *sich betrunken sein*;

Aufm Teppich bleiben. – *nicht übertreiben, ruhig bleiben*.

Zum Schluss muss es betont werden, dass die Umgangssprache sowohl eine Quelle der Vereinfachung der lexikalischen Struktur der Sprache als auch ein Element der Gesellschaftskultur ist.

Literaturverzeichnis

1. Hiekkalahti S. Jugend- und umgangssprachliche Besonderheiten in finnischen DaF-Lehrwerken der gymnasialen Oberstufe. *Sonja Hiekkalahti Universität Tampere: Masterarbeit*. Tampere. 2014. S. 79.
2. Linecker S. M. Die Relevanz der lexikalischen Mehrdeutigkeit im Witz. *Sarah Maria Linecker. Wien Universität: Diplomarbeit*. Wien. 2017. S. 146.
3. «Lassma» – Die Umgangssprache [Elektronischer ресурс] – Режим доступа до ресурсу: <https://www.sprachenlernen24.de/blog/was-ist-umgangssprache/>.
4. Deutsch im Alltag – Folge #6 Wörter und Begriffe der Umgangssprache [Elektronischer ресурс] – Режим доступа до ресурсу: <http://deutsche.in.ua/uploadfiles/admin/Transkript-Folge7.pdf>.

Науковий керівник: викладач Ковтун Я. П.

Нестеренко Н. В.

Черкаський національний університет ім. Б. Хмельницького

ОСОБЛИВОСТІ ОНЛАЙН КОМУНІКАЦІЇ СУЧАСНОЇ МОЛОДІ

Інтернет посідає особливе місце серед сучасних засобів масової інформації, оскільки він не підпадає під визначення класичного засобу спілкування. Проте, таку форму сучасного спілкування німецькомовної молоді можна охарактеризувати, як "гібридне середовище", посилюючись на його широкий спектр функцій. Зважаючи, на велику кількість користувачів Інтернету серед сучасної молоді, можна помітити, що онлайн-комунікація на сьогодні відіграє важливу роль в обміні інформацією [1, 183; 3, 228].

За останніми даними лінгвістів, обмін інформацією у колі німецької молоді відбувається, здебільшого рідною мовою, що й зумовлює актуальність цієї теми. Слід зазначити, що внаслідок посиленого використання Інтернету у щоденну сферу вжитку німецькомовної молоді все частіше входять англійцизми, оскільки це основна мова соціальних мереж та інтернету в цілому. Аналіз таких одиниць онлайн спілкування молоді, як комп'ютерні терміни,

англіцизми, синтаксичні і, перш за все, короткі лексичні форми, такі як абрєвіатури та скорочення, діалект, орфографічні помилки, малі літери при написанні іменників, відмова від пунктуації та специфічні для онлайн мережі форми вираження думок та емоцій такі як смайлики, допомагають лінгвістам сформува ти загальну картину і краще дослідити це явище [1, 184-186; 3].

За словами німецьких дослідників, короткі та довгі текстові форми є найбільш поширеними в молодіжному онлайн-спілкуванні, серед них: повідомлення у соціальних мережах, електронні листи, спілкування у веб-чатах та онлайн-щоденники, які нині вважаються однією з основних форм спілкування молоді. Таким чином можна встановити, що онлайн комунікація сучасної німецької молоді, перш за все, буде характеризуватися великою кількістю скорочень, абрєвіатур, цифр, літер, розділових знаків [3; 5], наприклад : *xD (echt lustig!)*, *XOXO (Umarmung und Küsschen)*, *XXX (unter Freunden als Abkürzung für "kiss kiss kiss")*, *31er (Verräter)*, *ChilliMilli – Ausdruck für einen Zustand der Entspannung*, *Y (Warum?)* (2).

Підсумовуючи сказане вище, прослідковуємо, що молодіжної мови, як повноцінної мовної системи не існує. Вона є змінним явищем, оскільки, не конденсується у фіксовану структуру. Спілкуючись, молоді люди постійно змінюють лексику, граматику та спосіб комунікації, що відповідає сучасному стану розвитку суспільства, в якому вони проживають. А це, в свою чергу, має помітний вплив на кількісний та якісний склад лексичного запасу.

Список використаних джерел

1. Doris-Bühler. Jugend in soziologischer Perspektive. Annäherung und Besonderung. Jugendsprache - Jugendliteratur - Jugendkultur. P.Lang. Frankfurt a. Main., S. 182 – 202
2. Duden : Online-Wörterbuch : Web-Adresse. URL: <https://www.duden.de/woerterbuch>
3. Лыхина О. В. Die Besonderheiten der Deutschen Jugendsprache und Tendenzen ihrer Entwicklung. Web-Adresse. URL: <https://core.ac.uk/download/pdf/38645669.pdf> (дата звернення: 14.02.2021)
4. Олійник Л. В. Синонімія в німецькому молодіжному слензі : дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук : 10.02.04 / НТУ КП. 2016. 228 с.
5. Особенности молодежного языка : Web-Adresse. URL: https://vuzlit.ru/879032/osobennosti_molodezhnogo_yazyka (дата звернення: 15.02.2021).

Науковий керівник: к. філол. н. Тесля В.А.

Новікова Р. Р.

Черкаський національний університет ім. Б. Хмельницького

ПАРАЛІНГВІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ НЕВЕРБАЛЬНОЇ КОМУНІКАЦІЇ ЧЕРЕЗ ПРИЗМУ ГЕНДЕРНОГО АСПЕКТУ

Людина протягом багатьох століть розглядається в науці та філософії в широкому онтологічному сенсі з різних позицій: людина – Бог, людина – природа, людина – соціум тощо. Актуальність мовної інтерпретації невербальної поведінки не тільки посилюється, але й визначає специфіку досліджень, а саме: а) вербальних номінацій невербальних елементів (Г. Блінова, С. Гончаренко, В. Костомаров); б) взаємодії вербальних і невербальних засобів комунікації (Н. Грейдіна, Л. Солощук); в) кінетичної мови (Т. Глущенко, А. Пахар); г) невербальних форм відображення емоцій (Н. Багдасарова, М. Маякіна). Але на сучасному етапі вчені все більш звертаються до людини як до чоловіка та жінки, тобто з позиції гендеру. Гендерний аспект вивчення невербальної поведінки має особливий попит в рамках різних наук, а саме: в гендерній лінгвістиці, невербальній семіотиці, в психології.

Термін «гендер» визначається як соціальна стать на відміну від біологічної, і продукується вона в процесі соціальної, культурної і мовної практики. Гендер – це невід’ємний компонент мовленнєвої поведінки у вигляді кодів, він зумовлює тематику й характер мовленнєвих актів, підтверджуючись мовними засобами, що дають змогу людині самопрезентуватись у соціумі як чоловік або жінка [2]. Дослідниця Джудіт Холл зробила припущення, що «чоловік» та «жінка» — це ролі, кожна з яких має свій набір поведінкових

ознак. Як результат, використання чоловіками та жінками невербальних знаків – це засіб відображення певних очікувань соціуму.

Відмінність чоловічої та жіночої поведінки очевидна і доцільно припустити, що є низка причин, які це обумовлюють. По-перше, біологічна будова тіла говорить про апріорні відмінності: фонетичні особливості чоловічого та жіночого голосу – тембр, діапазон; своєрідність руху тіла та поз. Чоловіків вважають емоційними внаслідок превалювання в них у крові *тестостерону* – гормону бажання й агресії, а жінок – чуттєвими, оскільки їхня кров більш насичена *естрогенами*, що сприяють активізації захисних та пристосувальних реакцій [1]. По-друге, найбільш виражені відмінності між статями в ситуаціях, де під час спілкування особливе значення мають такі соціальні та інтерактивні зміни, як статус, роль, мотивація, установки тощо. Для чоловіка важливо те, *що* говорять, а для жінок – переважно те, *як* говорять. Розглянемо деякі гендерні паралінгвістичні відмінності:

1. у жінок більш висока частота основного тону та більш варіативний діапазон, ніж у чоловіків. Чоловіки розмовляють голосніше. Жінки частіше сміються з незнайомими людьми і під час розмови з їх партнерами. Чоловіки часто в незрозумілих ситуаціях заповнюють паузи за допомогою вигуків *ah*, *hmm* та інших, в той час як жінки уникають цього.

2. комунікативні патерни. Існує припущення, що типові комунікативні моделі жінок, а саме – часте використання посмішок та поглядів, та більш розвинута здатність декодувати невербальні сигнали, вказує на те, що жінки більш зацікавлені в отриманні зворотнього зв'язку від співрозмовника. Для жінок властиві такі невербальні засоби комунікації як: *mit Haaren spielen* (грати волоссям), *näher beugen* (нахилитися ближче), *den Kopf neigen* (схилити голову).

Чоловічий стиль комунікації – активний і предметний, але водночас змагальний і конфліктний. Чоловіки надають перевагу змісту спільної діяльності, аніж індивідуальній симпатії до партнера. Їхнє спілкування відрізняється емоційною стриманістю. У процесі взаємодії найважливішою для чоловіків є інформація, тобто факти, цифри і результати. Під час спілкування жінки намагаються скоротити дистанцію між собою та партнером, орієнтуються на встановлення хороших стосунків, в той час як чоловіки – підтримують дистанцію та часто обирають роль «одинокого воїна», який повинен завоювати, оволодіти ситуацією. Для них характерні такі засоби невербальної комунікації: *die Knöchel knacken* (хрустити пальцями), *den Hals kratzen* (почухати шию), *die Hände (zu Fäusten) ballen* (стискати руки в кулаки), *mit breiten Beinen sitzen* (сидіти, широко розставивши ноги).

3. характеристика комунікативних маркерів. Гендерно маркованою вважають й таку ознаку, як якість мовлення, зокрема, характеризуючи мовлення чоловіка, використовують такі маркери: *das Maul aufreißen* (говорить твердо, грізно), *mißtönig schreien* (горланить).

Характеристика жіночого мовлення вербалізована такими лексемами: *sich ausreden* (виговоритися), *in Wut greifen* (випалити), *abbetteln* (випрошувати), *spruzzeln* (передражнювати, лоскотати нерви), *brummen* (бурчати), *liebepoll sprechen* (ніжно говорити), *seufzen* (зітхати), *leise und langsam sprechen* (повільно й тихо говорити) тощо [3].

Таким чином, невербальні засоби спілкування є важливою формою комунікації, що не завжди контролюється свідомістю. Ці засоби можуть відображати різного роду емоції та почуття, які висловлюються комунікантом. Жінки та чоловіки використовують різні паралінгвістичні засоби. Дослідження гендерних особливостей немовної комунікації сприяє визначенню універсальних ознак загальнолюдської взаємодії, а також допомагають виокремити культурно марковані та індивідуально специфічні характеристики.

Список використаних джерел

1. Гингер Серж. Женский мозг – мужской мозг / Серж Гингер // Выступление на XI конгрессе Европейской ассоциации психотерапии «Психотерапия – идентичность и противоречия». URL: <http://woman.health-ua.com/article/12.html>
2. Першай А. Гендерные аспекты речевого поведения / А. Першай // Журнал «Иной Взгляд» : Международный альманах гендерных исследований. Май 2000. – № 2. – Минск, 2000. – С. 11–12.
3. Осіпова Т. Ф. Гендерний аспект комунікативної поведінки людини: параметри вербальної і невербальної комунікації. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/PhSt_2012_7_14.

Науковий керівник: к. філол. н. Ганєчко В. В.

НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

Специфіка оволодіння дошкільником іноземною мовою тісно пов'язана з безпосередністю його сприймання, відкритістю до спілкування, певною спонтанністю в опануванні нового знання. Відомо: вік від народження до 6 (7) років є сензитивним періодом для мовленнєвого розвитку особистості, яка зростає і розвивається. Численні дослідження психологів, лінгвістів і педагогів засвідчують, що в цьому віці діти навчаються говорити майже без проблем. Це стосується як рідної, так і нерідної (другої) мови [2].

Діти дошкільного віку сприймають іноземну мову як нове відкриття. Вони тільки починають пізнавати навколишній світ, і якщо грамотно підійти до знайомства малюка з іноземною мовою, то можна досягти дивовижних результатів. В такому випадку, іноземна мова стане майже рідною для малюка, органічно увійшовши в його систему знань про світ. У зв'язку цим в даний час ведеться багато розмов про ранньому навчанні іноземним мовам, обговорюється, добре це чи погано.

Запорукою успішного оволодіння малятами іноземною мовою є врахування педагогами в освітній роботі з ними анатомо-фізіологічних і психічних особливостей дітей. Без цього неможливо правильно визначити найбільш оптимальний час, коли варто починати знайомити дитину з іншою мовою, обрати найбільш раціональні форми, методи, прийоми та засоби навчання, дозувати матеріал. Ось чому вкрай важливо, щоб формування навичок правильної звуковимови починалося з дошкільного віку, а самі педагоги, які навчають дітей іноземної мови, вільно володіли розмовним мовленням і мали бездоганну вимову, інтонування.

Щодо особливостей сприймання дітей іноземної мови, то для психічного розвитку дитини дошкільного віку характерні швидкий темп і значна інтенсивність (відбуваються істотні якісні зрушення у процесах сприймання, пам'яті, мислення, уваги, уяви, зароджується довільна регуляція поведінки тощо). Так, пам'ять дошкільнят має величезні можливості. Одна з найважливіших передумов успішного навчання іноземної мови – увага дошкільнят. Діти цього віку ще не мають стійкої цілеспрямованої уваги, не можуть тривалий час зосереджуватися на одному завданні [3].

Організувати заняття з іноземної мови в закладі дошкільної освіти краще як специфічну цільову ігрову діяльність, куди входять сюжетно-рольові, театралізовані, дидактичні (словесні, настільно-друковані, з іграшками та картинками та ін.), рухливі, комп'ютерні, музичні ігри. Ці ігри, зумовлені рядом правил, отримують у своєму перебігу лаконічне словесне вираження і пропонують дітям для багаторазового повторення по кілька мовленнєвих зразків, чим забезпечують варіативно-ситуативне вправління у слуханні та говорінні. Доцільно варіювати ігрові завдання, щоб забезпечити засвоєння дітьми більшого обсягу мовленнєвого матеріалу, формування міцніших початкових навичок монологічного та діалогічного мовлення.

Значне місце у навчанні дошкільнят іноземної мови посідає використання пісеньок, віршиків, лічилок та інших малих літературних форм. Діти емоційніше сприймають римований текст, легше й міцніше запам'ятовують його. Під час розучування малих віршованих і пісенних форм також доцільно спиратися на наочність [1].

Отже, іноземна мова дуже впливає на психічний, розумовий та соціальний розвиток дитини, саме тому правильний підбір методів, їх вдале поєднання сприяє активізації мовлення дитини та готує її до вивчення іноземних мов у школі.

Список використаної літератури:

1. Воронка Г.С. Англійська мова для дітей. Книга для вчителів та батьків. Київ : «Логос», 2001. 96 с.
2. Шкваріна Т.М. Методика навчання іноземної мови дошкільників : навчальний посібник. Київ : «Освіта України», 2007. 300 с.
3. Dunn O. Beginning English with Young Children. London : Macmillan, 1983. 89 с.

Науковий керівник: к. пед. н. Титаренко О. І.